

Ang; Remiss – förslag till föreskrifter om förvaltare av alternativa investeringsfonder och ändrade fondföreskrifter m.m.

Svenska försäkringsförmedlares förening (Sfm) har beretts tillfälle att lämna synpunkter på Finansinspektionens förslag till föreskrifter och allmänna råd. Sfm har valt att endast lämna synpunkter på Finansinspektionens förslag till ändringar som berör försäkringsförmedlare, framförallt i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2005:11) om försäkringsförmedlare (förmedlarföreskriften). I remissvaret hänvisas i vissa fall till SOU 2012:67 om Förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-utredningen).

Begrepp i föreskriften

I förmedlarföreskriften används begreppet fondandelar. Detta begrepp kommer enligt förslaget till definition i lagen om värdepappersmarknader 1 kap 4 § punkt 4 omfatta investeringsfonder, alternativa investeringsfonder och specialfonder.

Av 1 kap 2 § punkt 2 förmedlarföreskriften definieras olika begrepp. Däribland begreppet *fondandelsförmedling*. Det anger omfattningen av vad som kan ingå i en försäkringsförmedlares sidoverksamhet. I föreskriften finns en hänvisning till undantagsbestämmelserna i lagen om värdepappersmarknader 2 kap 1 § punkt 1 och 5 § punkt 15. Av dessa undantagsbestämmelser framgår att det är investeringsfonder och andelar i specialfonder som är undantagna och därmed tillåtna att förmedla med stöd av sidotillståndet (se även s. 209 i AIF-utredningen). Omfattningen av undantaget framgår även av motiveringen till de föreslagna reglerna i AIF-utredningen. Där anges uttryckligen att undantaget endast avser specialfonder och investeringsfonder, inte alternativa investeringsfonder (s. 716 i AIF-utredningen).

Sammanfattningsvis får en förmedlare med sidotillstånd inte förmedla andra alternativa investeringsfonder än specialfonder, dvs. en förmedlare kan använda sitt sidotillstånd till att förmedla vissa, men inte alla, fondandelar.

Ordet *fondandelsförmedling*, som används som definition för sidotillståndet, täcker således endast nuvarande tillåtna fonder, inte ett utökat begrepp. Begreppet fondandelar är mer vidsträckt då även alternativa investeringsfonder ingår i det begreppet.

När det i förmedlarföreskriften anges *fondandelar* så torde det begreppsmässigt innebära att även de nya alternativa investeringsfonderna ingår. När begreppet *fondandelar* används i förmedlarföreskriften ger det intryck av att en förmedlare kan förmedla alla fondandelar, inklusive sådana alternativa investeringsfonder som inte är specialfonder.

Sfm föreslår därför att detta förtydligas i förmedlarföreskriften genom att uttrycket *fondandelsförmedling* används istället för *fondandelar*.

Sfm föreslår följande ändringar:

Nuvarande skrivning i 2 kap 9§ förmedlarföreskriften ”Den som ska förmedla *fondandelar*...” ersätts med ”Den som ska utföra *fondandelsförmedling*...”.

Detta blir tydligare och bör inte kunna leda till missförstånd då begreppet *fondandelsförmedling* endast används i föreskriften om försäkringsförmedlare och där uttryckligen hänvisar till lagen om värdepappersmarknaden, där begränsningen till investeringsfonder och specialfonder finns inskriven.

Denna hänvisning torde behöva ändras även på andra ställen i föreskrifterna om försäkringsförmedlare, t.ex. 2 kap 12 § 2 st.

Kunskapskrav vid sidotillstånd

En försäkringsförmedlare som har sidotillstånd (2 kap 5 § punkt 15 lagen om värdepappersmarknaden och 5 kap 1 i lagen om försäkringsförmedling) får utföra följande verksamhet:

1. Mottagande och vidarebefordran av order om andelar i investeringsfonder och fondföretag enligt 1:7 och 1:9 samt
2. investeringsrådgivning om dessa andelar

Med dessa tillstånd får en förmedlare sälja ”fria fonder” och ge rådgivning om dessa och om förmedlaren utför någon av dessa arbetsuppgifter detta ska förmedlaren ha extra kunskaper. De extra kunskaper som förmedlaren ska ha finns i förmedlarföreskriften 2 kap 1 § och 9-15 §§, 3 kap 4-5 §§, 5 kap 2 § samt 6 kap 2-3 §§ och 12 §.

De av Finansinspektionen föreslagna ändringarna i förmedlarföreskrifterna omfattar föreskrifterna 2 kap 9 §, och 3 kap 4 §. Av dessa bestämmelser framgår kraven på kunskap för den som ska förmedla fondandelar eller lämna investeringsrådgivning om fondandelar. De ändrade skrivningarna som Finansinspektionen föreslår omfattar således vad en försäkringsförmedlare med sidotillstånd ska kunna. Eftersom en förmedlare med sidotillstånd inte kommer att kunna förmedla andra produkter än vad som kan förmedlas idag är ändringarna endast föranledda av att specialfonder flyttas från lagen om investeringsfonder till lagen om alternativa investeringsfonder. Några ytterligare kunskapskrav avseende den nya fondandels-typen borde inte tillkomma.

Sfm föreslår följande ändringar:

De hänvisningar som Finansinspektionen gör, se [bilaga 1](#), är övergripande och i stort lämnas utrymme för förmedlaren själv att avgöra djupet i sina kunskaper genom att hänvisningarna sker till ”tillämpliga delar”. Det skulle vara önskvärt om Finansinspektionen kan specificera kunskapskraven avseende lagen om investeringsfonder och lagen om alternativa investeringsfonder såsom de är specificerade avseende kunskap om lagen om värdepappersmarknaden.

I dagens regler krävs kunskaper om det man får förmedla samtidigt framgår att en förmedlare ska ha kunskaper om de bestämmelser i lagen om alternativa investeringsfonder som avser själva verksamheten. Det kan uppfattas som onödigt då förmedlaren endast får, genom sitt sidotillstånd, förmedla specialfonder, inte andra alternativa investeringsfonder.

Förmedlarföreskriften 1 kap 1 § punkt 1 innehåller en blandning av kunskaper som endast gäller för förmedlare med sidotillstånd och sådan kunskap som alla förmedlare ska ha. För att undvika missförstånd bör punkten renodlas till att bara uppge de extra kraven som sidotillstånden medför. Därmed bör hänvisningen vara till förmedlarföreskriften 2 kap 9-11 §§. Övriga punkter gäller alla förmedlare.

Kunskapskrav utan sidotillstånd

Av Finansinspektionens förslag till ändring i föreskriften om försäkringsklasser framgår att en fondförsäkring endast kan innehålla investeringsfonder och specialfonder. Av AIF-utredningens förslag till ändringar i försäkringsrörelselagen framgår att de enda alternativa investeringsfonder som är tillåtna som skuldtäckningstillgångar är specialfonder.

En förmedlare som tillhandahåller fondförsäkring kommer endast att kunna förmedla försäkringar som innehåller investeringsfonder och specialfonder i dess snävare betydelse, dvs. inte alternativa investeringsfonder. En förmedlare med sidotillstånd kan inte heller förmedla andra alternativa investeringsfonder än specialfonder och kan inte heller ge investeringsråd om sådana. Det kommer därmed inte att vara möjligt för försäkringsförmedlaren att genom sidotillstånd eller i fondförsäkring hantera andra alternativa investeringsfonder än specialfonder.

Det torde medföra att en försäkringsförmedlare normalt endast behöver kunskap om investeringsfonder och specialfonder.

Ett försäkringsbolag kan äga en alternativ investeringsfond, men den kan inte användas för skuldtäckning, om det inte är en specialfond. Men då ett försäkringsbolag i sin förvaltning kan använda sig av alternativa investeringsfonder är det inte uteslutet att det kommer att öppnas möjligheter att inom depåförsäkringar tillhandahålla andra alternativa investeringsfonder än specialfonder. Det är försäkringsbolagen som avgör och avgränsar vad som kan ingå i en depåförsäkring. Investeringen i sig är en traditionell försäkring där försäkringsbolaget äger tillgången. Om försäkringsbolagen väljer att tillhandahålla produkter som inkluderar de nya fondandelarna kommer en försäkringsförmedlare att kunna förmedla försäkringslösningar med alternativa investeringsfonder med sitt grundläggande tillstånd om försäkringsförmedling av livförsäkring.

Det kommer såsom Sfm ser det resultera i en liknande svårighet, avseende hur vi ska hantera kunskap och kompetens avseende alternativa investeringsfonder som inte är specialfonder, som vi har idag för depålösningar med strukturerade produkter.

Kunskapskraven om depåförsäkringar och strukturerade produkter för en försäkringsförmedlare är idag inte specificerade, annat än de generella kunskapskraven om att förmedlaren ska ha de kunskaper som krävs (förmedlarföreskriften 2 kap 1 §).

Såsom Sfm ser det finns en risk för att de föreslagna föreskrifterna medför att en förmedlare med sidotillstånd i princip ska ha kunskaper om instrument som han inte får förmedla samtidigt som den förmedlare som kan använda instrumentet i en depåförsäkring inte uttryckligen behöver ha denna kunskap. Såsom Sfm ser det torde samtliga livförmedlare behöva kunskap om gränsdragningen mellan de nya investeringsfonderna, specialfonder och alternativa investeringsfonder.

Sfm föreslår följande ändringar:

Sfm rekommenderar att föreskrifterna om försäkringsförmedlare förtydligas avseende kunskapskrav om depåförsäkringar, strukturerade produkter och alternativa investeringsfonder för de förmedlare som har möjlighet att förmedla sådan försäkring.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis har inte Sfm något att invända i sak mot de förslagna ändringarna, men har några förslag till förändringar som torde kunna skapa ökad tydlighet avseende förmedlares behov av kunskaper om de nya reglerna.

Stockholm 2013-03-19

Charlotta Carlberg
Vd Sfm

BILAGA 1

Förtydligande tabell avseende kunskapskraven.

	Idag	Efter ändring	kommentar
Lag om värdepapper	8 kap 1,12, 15-19, 22-27	8 kap 1,12, 15-19, 22-27	Avser skydd för investerare, inledande bestämmelser, dokumentation, kundkategorisering, information till kund och dokumentation till kund.
Föreskrifter om vp	2,7, 12 kap, 13 kap 1-5 §§, 14 kap och 21 kap	2,7, 12 kap, 13 kap 1-5 §§, 14 kap och 21 kap	Omfattar den utökade definitionslistan, klagomålshantering, incitament, kategorisering och avtal med kunder, information till kund och dokumentation
Lag om investeringsfonder	1-6, 8 och 9 kap i tillämpliga delar	1-5a, 8 och 9 kap i tillämpliga delar	Inledande bestämmelser, allmänna bestämmelser, förvaringsinstitut, allmänt om investeringsfonder och förvaltning av investeringsfonder. Portföljförvaltning, Sammanläggning och delning av fonder.
Föreskrifter om investeringsfonder	17 och 18 kap	29 kap och förordning om basfakta via faktablad	De tidigare kunskapskraven omfattade faktablad och informationsbroschyr. De nya kraven omfattar krav på informationsbroschyr och för faktabladen hänvisas till förordning
Lag om AIF		1-12 kap i tillämpliga delar	Innehåll, definitioner, registrering, tillstånd, marknadsföring, utländsk verksamhet, svensk verksamhet utomlands, startkapital, kapitalbas, skydd för investerare, förvaringsinstitut, informationskrav, förvärv av onoterade företag och emittenter, särskilt om specialfonder.
Föreskrifter om AIF		16 kap 1-10 §§ och 17 kap 1-4 §§	Omfattar informationsbroschyr och faktablad för specialfonder